

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1414/2018
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића, Лидије Ђукић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа Весна Вељовић Јанковић, адвокат из ..., против тужених Општине УБ са седиштем у Убу, ул. Војводе Мишића 2б, коју заступа Правобранилац Општине УБ и ЈВП "Србијаводе" Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији првотужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1191/17 од 12.10.2017. године, у седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Општине УБ изјављене против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1191/17 од 12.10.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Општине УБ изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1191/17 од 12.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 440/2016 (2010) од 24.05.2017. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени Општина УБ и Јавно водопривредно предузеће "Србијаводе" Београд, Водопривредни центар Сава-Дунав, да тужиоцу АА из ... солидарно на име накнаде штете плате новчани износ од 308.065,48 динара са законском затезном каматом на исти износ почев од 24.05.2017. године па до исплате, све у року од осам дана по пријему пресуде, док се већи део тужбеног захтева који се односи на тражену законску затезну камату на исти новчани износ почев од 11.04.2017. па до 24.05.2017. године одбија као неоснован. Ставом другим изреке, обавезани су тужени Општина УБ и Јавно водопривредно предузеће "Србијаводе" Београд, Водопривредни центар Сава-Дунав да тужиоцу АА из ... на име парничних трошкова плате 237.125,30 динара са законском затезном каматом на исти износ почев од правноснажности пресуде, па до исплате све у року од осам дана по пријему пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1191/17 од 12.10.2017. године, ставом 1. изреке, одбијена је као неоснована жалба првотужене Општине УБ, а пресуда Основног суда у Убу П 440/2016 (2010) од 24.05.2017. године у ставу 1. изреке у делу у коме је

тужена Општина Уб обавезана да тужиоцу на име накнаде штете плати износ од 308.065,48 динара са законском затезном каматом од 24.05.2017. године па до исплате, као и у ставу 2. изреке у делу у коме је првотужена Општина Уб обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 231.125,30 динара, потврђена. Ставом 2. изреке, преиначена је иста пресуда у ставу 1. изреке у преосталом делу у коме је усвојен тужбени захтев, тако што се тужбени захтев којим је тражено да се тужени Водопривредно предузеће "Србијаводе" Београд, Водопривредни центар Сава-Дунав солидарно са туженом Општином Уб обавезе да тужиоцу на име накнаде штете плати износ од 308.065,48 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од 24.05.2017. године, одбија као неоснован. Ставом 3. изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу 2. изреке побијане пресуде односно тужено водопривредно предузеће "Србијаводе" Београд, Водопривредни центар Сава-Дунав, тако што се тужилац обавезује да овом туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 53.356,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Трошкови другостепеног поступка нису досуђени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужена Општина Уб је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, а ради разматрања питања од општег интереса и посебно правна питања о интересу равноправности грађана (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца према туженој Општини Уб којом је утврђено да је пропустом првотужене Општине Уб због нечишћења корита реке створена ситуација да је приликом велике поплаве у току 2010. године када је претила опасност да се вода излије у насеље тужена затражила сагласност да се изврши пробијање насипа на три локације и то у селу ..., ... и Добијена је дозвола од надлежног органа ради пробијања заштитног бедема, извршено је пробијање бедема па се део воде из речног корита излио у парцеле власништво тужиоца које су биле засејане овсом, пшеницом, сојом и јечмом. Део парцела тужилац је узео и у закуп од трећег лица. Вештачењем од стране вештака пољопривредне струке утврђено је да је плављењем парцела тужиоца, исти претрпео тоталну штету на усевима пшенице, кукуруза, јечма и соје, а да је та висина штете кад се одбију сви трошкови у висини од 308.065,48 динара. Даљем вештачењем вештака грађевинске струке утврђено је да до поплаве не би дошло да су предузете мере на продубљивању реке Уб, чишћењем исте, чишћењем обала и изградњом обала - утврда што је све у овом случају изостало.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је нашао да нема могућности примене одредби члана 161. став 2. Закона о облигационим односима, па

је тужбени захтев усвојио и обавезао тужене на плаћање накнаде штете тужиоцу. Одлучујући о жалби другостепени суд је прихватио наводе првостепеног суда у погледу основа за накнаду штете али је преиначио првостепену одлуку и одбио тужбени захтев у односу на друготужену налазећи да у односу на исту постоји недостатак пасивне легитимације.

По налажењу Врховног касационог суда, везано за обавезујући део пресуде у односу на првотужену, нижестепени судови су правилно одлучили у складу са законом, те да се у конкретном случају нису стекли услови да се разматрају правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде штете поднета је дана 08.10.2010. године, а тужбени захтев је опредељен на износ од 280.000,00 динара, при чему је касније висина тужбеног захтева опредељена на износ од 308.065,48 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене Општине Уб недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу чл. 413. у вези 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић